

**Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Japonijos
STRATEGINĖS PARTNERYSTĖS SUSITARIMAS**

EUROPOS SĄJUNGA (toliau – Sąjunga)

bei

BELGIJOS KARALYSTĖ,

BULGARIJOS RESPUBLIKA,

ČEKIJOS RESPUBLIKA,

DANIJOS KARALYSTĖ,

VOKIETIJOS FEDERACINĖ RESPUBLIKA,

ESTIJOS RESPUBLIKA,

AIRIJA,

GRAIKIJOS RESPUBLIKA,

ISPANIJOS KARALYSTĖ,

PRANCŪZIJOS RESPUBLIKA,

KROATIJOS RESPUBLIKA,

ITALIJOS RESPUBLIKA,

KIPRO RESPUBLIKA,

LATVIJOS RESPUBLIKA,

LIETUVOS RESPUBLIKA,

LIUKSEMBURGO DIDŽIOJI HERCOGYSTĖ,

VENGRIJA,

MALTOS RESPUBLIKA,

NYDERLANDŲ KARALYSTĖ,

AUSTRIJOS RESPUBLIKA,

LENKIJOS RESPUBLIKA,

PORTUGALIJOS RESPUBLIKA,

RUMUNIJA,

SLOVĖNIJOS RESPUBLIKA,

SLOVAKIJOS RESPUBLIKA,

SUOMIJOS RESPUBLIKA,

ŠVEDIJOS KARALYSTĖ ir

JUNGTINĖ DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS KARALYSTĖ,

Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo Susitariančiosios Šalys (toliau – valstybės narės),

toliau – Sąjungos Šalis,

ir

JAPONIJA,

toliau kartu – Šalys,

DAR KARTĄ PATVIRTINDAMOS savo išsipareigojimą laikytis bendrųjų vertybių ir principų, visų pirma demokratijos ir teisinės valstybės principų, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių, kuriais pagrįstas jų, kaip strateginių partnerių, glaudus ir ilgalaikis bendradarbiavimas;

PRISIMINDAMOS nuo 1991 m. priėmus bendrą deklaraciją dėl Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Japonijos santykių vis stiprėjančius tarpusavio ryšius;

NORĖDAMOS remtis galiojančiais įvairių sričių tarpusavio susitarimais, kuriais vertingai prisidedama stiprinant jų tarpusavio santykius;

PRIPAŽINDAMOS, kad pasaulio mastu didėjant tarpusavio priklausomybei reikia stiprinti tarptautinį bendradarbiavimą;

SUVOKDAMOS šiuo atžvilgiu savo, kaip bendraminčių pasaulinių partnerių, bendrą atsakomybę ir išsipareigojimą kurti teisingą ir ilgalaikę tarptautinę tvarką, paremtą Jungtinių Tautų Chartijos principais ir tikslais, ir siekti taikos, stabilumo, gerovės ir žmogishko saugumo pasaulyje;

PASIRYŽUSIOS šiuo atžvilgiu glaudžiai bendradarbiauti sprendamos tarptautinei bendruomenei kylančias svarbias pasaulinio masto problemas, kaip antai masinio naikinimo ginklų platinimas, terorizmas, klimato kaita, skurdas ir užkrečiamosios ligos, ir šalinamos grėsmės bendriems interesams jūrų srityje, kibernetinėje erdvėje ir kosmose;

PASIRYŽUSIOS šiuo atžvilgiu taip pat siekti, kad asmenys, atsakingi už visai tarptautinei bendruomenei susirūpinimą keliančius sunkiausius nusikaltimus, neliktų nenubausti;

PASIRYŽUSIOS šiuo atžvilgiu visapusiškai stiprinti bendrą partnerystę plėtodamos politinius, ekonominius ir kultūrinius ryšius, taip pat susitarimais;

taip pat PASIRYŽUSIOS šiuo atžvilgiu stiprinti tarpusavio bendradarbiavimą ir apskritai išlaikyti bendradarbiavimo nuoseklumą, be kita ko, rengdamos intensyvesnes konsultacijas visais lygmenimis ir imdamosi bendrų veiksmų visais bendros svarbos klausimais;

PAŽYMĖDAMOS, kad Šalims nusprendus laikantis šio Susitarimo sudaryti konkrečius laisvės, saugumo ir teisingumo srities susitarimus, kuriuos Sąjunga turi sudaryti pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo Trečiosios dalies V antraštinę dalį, tokių būsimų konkrečių susitarimų nuostatos nebūtų privalomos Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei ir (arba) Airijai, nebent Sąjunga kartu su Jungtine Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalyste ir (arba) Airija, kiek tai susiję su jų atitinkamais ankstesniais dvišaliais santykiais, praneštų Japonijai, kad Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei ir (arba) Airijai tokie būsimi konkretūs susitarimai tapo privalomi kaip Sąjungos daliai pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėtą Protokolą Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės; taip pat pažymėdamos, kad bet kokios Sąjungos vidaus priemonės, kurios turėjo būti vėliau priimtoms pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo V antraštinę dalį šiam Susitarimui įgyvendinti, nebūtų privalomos Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei ir (arba) Airijai, nebent jos pagal Protokolą Nr. 21 praneštų apie savo pageidavimą dalyvauti įgyvendinant tokias priemones arba su jomis sutikti; taip pat pažymėdamos, kad tokiems būsimiems konkretiems susitarimams arba vėliau priimtoms Sąjungos vidaus priemonėms būtų taikomas prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėtas Protokolas Nr. 22 dėl Danijos pozicijos,

SUSITARĖ:

1 straipsnis

Tikslas ir bendrieji principai

1. Šio Susitarimo tikslas Šalims:

- a) stiprinti bendrą Šalių partnerystę plečiant politinį ir sektorių bendradarbiavimą ir stiprinant bendrus veiksmus bendros svarbos klausimais, be kita ko, dėl regioninių ir pasaulinių problemų;
- b) sukurti ilgalaikį teisinį pagrindą dvišaliam bendradarbiavimui ir bendradarbiavimui tarptautinėse ir regioninėse organizacijose bei forumuose stiprinti;
- c) kartu prisidėti prie tarptautinės taikos ir stabilumo skatinant taikų ginčų sprendimą pagal teisingumo ir tarptautinės teisės principus ir
- d) kartu prisidėti prie skatinimo laikytis bendrų vertybių ir principų, visų pirma demokratijos ir teisinės valstybės principų, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių.

2. Siekdamas 1 dalyje nurodytojo tikslo Šalys šį Susitarimą įgyvendina remdamosi abipusio pasitikėjimo bei lygios partnerystės principais ir vadovaudamasi tarptautine teise.

3. Šalys stiprina partnerystę palaikydamos dialogą ir bendradarbiaudamos abipusiškai svarbiais įvairiais politiniais klausimais, užsienio ir saugumo politikos ir kito sektorių lygmens bendradarbiavimo srityse. Šiuo tikslu Šalys rengia visų lygių, įskaitant vadovų, ministrų ir vyresniųjų pareigūnų, susitikimus, ir skatina platesnio masto savo tautų tarpusavio ir parlamentinius mainus.

2 straipsnis

Demokratija, teisinė valstybė, žmogaus teisės ir pagrindinės laisvės

1. Šalys toliau puoselėja bendras vertybes ir laikosi demokratijos ir teisinės valstybės principų, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių, kuriais yra pagrįsta Šalių vidaus ir tarptautinė politika. Šiuo atžvilgiu Šalys dar kartą patvirtina, kad laikosi Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos ir susijusių tarptautinių sutarčių žmogaus teisių srityje, kurių šalys jos yra.

2. Šalys skatina laikytis šių bendrų vertybių ir principų tarptautiniuose forumuose. Šalys bendradarbiauja ir, kai tinkama, koordinuoja veiksmus, taip pat ir su trečiosiomis šalimis arba trečiosiose šalyse, skatindamos laikytis tų vertybių ir principų ir jų laikymosi.

3 straipsnis

Taikos ir saugumo skatinimas

1. Šalys bendradarbiauja skatindamos tarptautinę ir regioninę taiką ir saugumą.

2. Šalys kartu skatina taikiai spręsti ginčus, be kita ko, savo atitinkamuose regionuose, ir ragina tarptautinę bendruomenę visus ginčus spręsti taikiomis priemonėmis, remiantis tarptautine teise.

4 straipsnis

Krizių valdymas

Šalys intensyviau keičiasi nuomonėmis ir deda pastangas kartu spręsti bendrą susirūpinimą keliančius klausimus krizių valdymo ir taikos kūrimo srityse, be kita ko, skatindamos priimti bendras pozicijas, bendradarbiaudamos priimant rezoliucijas ir sprendimus tarptautinėse organizacijose ir forumuose, remdamos po konflikto atsigaunančių šalių nacionalines pastangas siekti tvarios taikos ir bendradarbiaudamos vykdančios krizių valdymo operacijas ir kitas susijusias programas ir projektus.

5 straipsnis

Masinių naikinimo ginklai

1. Šalys bendradarbiauja stiprindamos ginklų neplatavimo ir nusiginklavimo režimą, kad užkirstų kelią masinio naikinimo ginklų ir jų siuntimo į taikinių priemonių platinimui, laikydamosi visų savo prievolių pagal tarptautinę teisę, be kita ko, pagal šalims taikomus atitinkamus tarptautinius susitarimus, ir kitų tarptautinių prievolių, ir jas įgyvendindamos.

2. Šalys skatina laikytis 1968 m. liepos 1 d. Londone, Maskvoje ir Vašingtone sudarytos Sutarties dėl branduolinio ginklo neplatavimo (toliau – Neplatavimo sutartis), kuri yra esminis pagrindas siekiant branduolinio nusiginklavimo, kertinis pasaulinio branduolinio ginklo neplatavimo režimo akmuo ir pagrindas skatinant branduolinę energiją naudoti taikiais tikslais. Be to, Šalys vykdo atitinkamą politiką ir toliau aktyviai prisideda prie pasaulinių pastangų kurti saugesnį pasaulį visiems, pabrėždamos, kad svarbu išspręsti visas ginklų neplatavimo ir nusiginklavimo režimo keliamas problemas ir kad reikia laikytis Neplatavimo sutarties ir ją stiprinti, taip pat prie pasaulinių pastangų kurti sąlygas pasauliui be branduolinių ginklų laikantis Neplatavimo sutarties tikslų taip, kad būtų skatinamas tarptautinis stabilumas, ir remiantis ne mažesnio saugumo užtikrinimo visiems principu.

3. Šalys toliau kovoja su masinio naikinimo ginklų ir jų siuntimo į taikinių priemonių platinimu, visų pirma, kurdamos ir toliau taikydamos dvejopo naudojimo ir su masinio naikinimo ginklais susijusių prekių ir technologijų veiksmingą eksporto kontrolės, įskaitant galutinio naudojimo kontrolę, sistemą ir numatydamos veiksmingas sankcijas už eksporto kontrolės pažeidimus.

4. Šalys palaiko ir stiprina dialogą šioje srityje, kad konsoliduotų Šalių įsipareigojimus, kaip nustatyta šiame straipsnyje.

6 straipsnis

Įprastiniai ginklai, įskaitant šaulių ir lengvuosius ginklus

1. Šalys bendradarbiauja ir koordinuoja veiksmus pasauliniu, regioniniu, subregioniniu ir vietos lygmenimis įprastinių ginklų ir dvejopo naudojimo prekių bei technologijų perdavimo kontrolės srityje, siekdamos užkirsti kelią jų nukreipimui, prisidėti prie taikos, saugumo ir stabilumo ir mažinti žmonių kančias visais minėtais lygmenimis. Šalys pagrįstai formuoja perdavimo kontrolės politiką ir ją įgyvendina, be kita ko, tinkamai atsižvelgdamos į viena kitos saugumo problemas pasauliniu lygmeniu ir susiedamos perdavimo kontrolės politiką su savo atitinkamais ir kitais regionais.

2. Dar kartą patvirtindamos atitinkamus savo įsipareigojimus, prisiimtus laikantis atitinkamų tarptautinių teisės aktų, kaip antai Sutarties dėl prekybos ginklais, sudarytos 2013 m. balandžio 2 d. Niujorke, Jungtinių Tautų veiksmų programos dėl neteisėtos prekybos šaulių ir lengvaisiais ginklais visų aspektų prevencijos, kovos su ja ir jos panaikinimo ir susijusių Jungtinių Tautų rezoliucijų, Šalys bendradarbiauja ir, kai tinkama, koordinuoja veiksmus pagal tas priemones, kad galėtų reguliuoti tarptautinę prekybą ir užkirsti kelią neteisėtai prekybai įprastiniais ginklais, įskaitant šaulių ir lengvuosius ginklus, taip pat šaudmenis, ir jų nukreipimui ir jų panaikinti. Bendradarbiaujant pagal šią dalį, kai tinkama, skatinamas visuotinis tos sistemos taikymas ir remiamas visiškas jos įgyvendinimas trečiojoje šalyje.

3. Šalys palaiko ir stiprina dialogą, kuriuo prisidedama prie jų įsipareigojimų pagal šį straipsnį vykdymo ir konsolidavimo.

7 straipsnis

Tarptautinei bendruomenei susirūpinimą keliantys sunkūs nusikaltimai ir Tarptautinis baudžiamasis teismas

1. Šalys bendradarbiauja skatindamos vykdyti tarptautinei bendruomenei susirūpinimą keliančių sunkių nusikaltimų tyrimą ir persekiojimą, be kita ko, Tarptautiniame baudžiamajame teisme ir, kai tinkama, ginčų sprendimo institucijose, įsteigiose pagal susijusias Jungtinių Tautų rezoliucijas.

2. Šalys bendradarbiauja skatindamos siekti 1998 m. liepos 17 d. Romoje priimto Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statuto (toliau – Statutas) tikslų. Tuo tikslu jos:

- a) toliau skatina visuotinį Statuto taikymą, be kita ko, kai tinkama, keisdamosi patirtimi, įgyta priimant priemones, būtinas statutui sudaryti ir jį įgyvendinti;
- b) saugo Statuto vientisumą užtikrindamos jo pagrindinių principų apsaugą, ir
- c) bendradarbiauja, kad dar labiau didintų Tarptautinio baudžiamojo teismo veiksmingumą.

8 straipsnis

Kova su terorizmu

1. Šalys bendradarbiauja dvišaliu, regioniniu ir tarptautiniu lygmenimis, kad užkirstų kelią visų formų ir apraiškų teroro aktams ir kovotų su jais pagal taikomą tarptautinę teisę, įskaitant Šalims taikomus tarptautinius kovos su terorizmu susitarimus, tarptautinę humanitarinę teisę ir tarptautinę žmogaus teisių teisę, ir Jungtinių Tautų Chartijos principus.

2. Šalys stiprina bendradarbiavimą atsižvelgdamos į Jungtinių Tautų pasaulinę kovos su terorizmu strategiją ir susijusias Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijas.

3. Šalys skatina palaikyti dialogą ir keistis informacija bei nuomonėmis dėl teroro aktų, jų vykdymo metodų ir praktikos, užtikrinant privatumo ir asmens duomenų apsaugą pagal tarptautinę teisę ir savo atitinkamus įstatymus ir kitus teisės aktus.

9 straipsnis

Cheminės, biologinės, radiologinės ir branduolinės rizikos mažinimas

1. Šalys stiprina bendradarbiavimą užkirsdamos kelią cheminei, biologinei, radiologinei ir branduolinei rizikai, ją mažindamos, kontroliuodamos ir į ją reaguodamos.
2. Šalys stiprina bendradarbiavimą siekdamas stiprinti trečiųjų šalių institucinius gebėjimus valdyti cheminę, biologinę, radiologinę ir branduolinę riziką.

10 straipsnis

Tarptautinis ir regioninis bendradarbiavimas ir Jungtinių Tautų reforma

1. Vykdydamos įsipareigojimą siekti veiksmingo daugiašališkumo Šalys deda pastangas keistis nuomonėmis, stiprinti bendradarbiavimą ir, kai tinkama, koordinuoti savo pozicijas Jungtinėse Tautose ir kitose tarptautinėse ir regioninėse organizacijose ir forumuose.
2. Šalys bendradarbiauja skatindamos vykdyti Jungtinių Tautų reformą, kad būtų padidintas visos Jungtinių Tautų sistemos, įskaitant Saugumo Tarybą, veiksmingumas, efektyvumas, skaidrumas, atskaitingumas, pajėgumas ir reprezentatyvumas.

11 straipsnis

Vystymosi politika

1. Šalys intensyviau keičiasi nuomonėmis apie vystymosi politiką, be kita ko, palaikydamos nuolatinį dialogą ir, kai tinkama, koordinuodamos savo konkrečią darnaus vystymosi ir skurdo panaikinimo pasauliniu mastu politiką.
2. Šalys, kai tinkama, koordinuoja savo pozicijas vystymosi klausimais tarptautiniuose ir regioniniuose forumuose.
3. Šalys deda pastangas dar daugiau skatinti savo atitinkamas vystymosi agentūras ir departamentus keistis informacija, bendradarbiauti ir, kai tinkama, koordinuoti šalyje vykdomus veiksmus.
4. Šalys taip pat deda pastangas keistis informacija, geriausia praktika ir patirtimi paramos vystymuisi srityje ir bendradarbiauti siekiant pažaboti neteisėtus finansinius srautus ir užkirsti kelią pažeidimams, sukčiavimui, korupcijai ir kitai neteisėtai veiklai, kuri daro poveikį jų ir šalių gavėjų finansiniams interesams visais lygmenimis, ir su jais kovoti.

12 straipsnis

Nelaimių valdymas ir humanitarinės operacijos

1. Šalys stiprina bendradarbiavimą ir, kai tinkama, skatina koordinuoti veiksmus dvišaliu, regioniniu ir tarptautiniu lygmenimis nelaimių prevencijos, švelninimo, pasirėmimo joms ir reagavimo į jas srityje, siekdamas sumažinti nelaimių riziką ir padidinti atsparumą šioje srityje.
2. Šalys deda pastangas bendradarbiauti vykdant humanitarines operacijas, įskaitant pagalbos ekstremaliosios situacijos atveju operacijas, kad užtikrintų veiksmingus suderintus atsakomuosius veiksmus.

13 straipsnis

Ekonomikos ir finansų politika

1. Šalys intensyviau keičiasi informacija ir patirtimi siekdamas skatinti glaudų dvišalį ir daugiašalį politikos koordinavimą savo bendriems tvaraus ir subalansuoto ekonomikos augimo tikslams pasiekti, taip pat skatinti darbo vietų kūrimą, panaikinti perviršinį makroekonominį disbalansą ir kovoti su visų formų protekcionizmu.
2. Šalys intensyviau keičiasi informacija apie savo finansų politiką ir teisės aktus, kad sustiprintų bendradarbiavimą finansiniam stabilumui ir fiskaliniam tvarumui užtikrinti, be kita ko, tobulindamos apskaitos, audito, bankininkystės, draudimo, finansų rinkų ir kitų finansų sektoriaus segmentų reguliavimo ir priežiūros režimus ir remdamos susijusiose tarptautinėse organizacijose ir forumuose šiuo metu vykdomą darbą.

14 straipsnis

Mokslas, technologijos ir inovacijos

Remdamosi 2009 m. lapkričio 30 d. Briuselyje priimtu Europos bendrijos ir Japonijos Vyriausybės mokslinio ir technologinio bendradarbiavimo susitarimu (su atitinkamais galimais pakeitimais), Šalys stiprina bendradarbiavimą mokslo, technologijų ir inovacijų srityje, ypač daug dėmesio skirdamos abipusiškai svarbiems prioritetams.

15 straipsnis

Transportas

1. Šalys siekia bendradarbiauti intensyviau keisdamosi informacija ir palaikydamos dialogą transporto politikos, praktikos ir kitose abipusiškai svarbiose srityse, susijusiose su visų rūšių transportu, taip pat, kai tinkama, koordinuoja savo pozicijas tarptautiniuose transporto srities forumuose.
2. 1 dalyje nurodytos bendradarbiavimo sritys, be kitų:
 - a) aviacijos sektorius, pvz., aviacijos saugos, aviacijos saugumo, oro eismo valdymo ir kiti susiję teisės aktai, kurių tikslas – lengvinti platesnius ir abipusiai naudingus ryšius oro transporto srityje, įskaitant, jei tinkama, bendradarbiaujant techniniais ir reguliavimo klausimais ir laikantis susitarimų, pagrįstų bendrais interesais ir sutikimu;
 - b) jūrų transporto sektorius ir
 - c) geležinkelių sektorius.

16 straipsnis

Kosmosas

1. Šalys intensyviau keičiasi nuomonėmis ir informacija apie savo atitinkamą kosmoso politiką ir veiksmus šioje srityje.
2. Šalys deda pastangas bendradarbiauti, kai tinkama, be kita ko, palaikydamos nuolatinį dialogą apie kosmoso tyrimą ir taikų naudojimą, įskaitant Šalių palydovinių navigacijos sistemų tarpusavio suderinamumą, Žemės stebėjimą ir stebėseną, klimato kaitą, kosmoso mokslą ir technologijas, su kosmosu susijusios veiklos saugumo aspektus ir kitas abipusiškai svarbias sritis.

17 straipsnis

Bendradarbiavimas pramonės sektoriuje

1. Šalys skatina bendradarbiavimą pramonės sektoriuje siekdamas didinti savo įmonių konkurencingumą. Šiuo tikslu jos intensyviau keičiasi nuomonėmis ir geriausia praktika, susijusiomis su jų atitinkama pramonės politika tokiose srityse kaip inovacijos, klimato kaita, energijos vartojimo efektyvumas, standartizacija, įmonių socialinė atsakomybė bei mažųjų ir vidutinių įmonių konkurencingumo didinimas ir jų tarptautinimo rėmimas.

2. Šalys lengvina savo viešojo ir privačiojo sektorių vykdomus bendradarbiavimo veiksmus, siekdamos didinti savo atitinkamų įmonių konkurencingumą ir bendradarbiavimą, be kita ko, skatindamos jų tarpusavio dialogą.

18 straipsnis

Muitinių veikla

Šalys stiprina bendradarbiavimą muitinių veiklos klausimais, įskaitant teisėtos prekybos lengvinimą, užtikrindamos veiksmingą muitinį tikrinimą ir muitų įstatymų ir teisės aktų laikymąsi pagal 2008 m. sausio 30 d. Briuselyje priimtą Europos bendrijos ir Japonijos Vyriausybės Susitarimą dėl bendradarbiavimo ir administracinės tarpusavio pagalbos muitinės veiklos srityje (su atitinkamais galimais pakeitimais). Jos taip pat keičiasi nuomonėmis ir bendradarbiauja atitinkamose tarptautinėse sistemose.

19 straipsnis

Mokesčiai

Siekdamos skatinti gerą mokesčių srities valdymą Šalys deda pastangas sustiprinti bendradarbiavimą pagal tarptautiniu mastu nustatytus mokesčių standartus, visų pirma skatindamos trečiąsias šalis didinti skaidrumą, užtikrinti keitimąsi informacija ir panaikinti žalingą mokesčių praktiką.

20 straipsnis

Turizmas

Šalys stiprina bendradarbiavimą tvaraus turizmo vystymo ir turizmo pramonės konkurencingumo didinimo srityje, kuriuo galima prisidėti prie ekonomikos augimo, kultūrinių mainų ir žmonių tarpusavio mainų.

21 straipsnis

Informacinė visuomenė

Šalys keičiasi nuomonėmis apie savo atitinkamą informacinių ir ryšių technologijų politiką ir teisės aktus, kad sustiprintų bendradarbiavimą pagrindiniais klausimais, įskaitant:

- a) elektroninius ryšius, be kita ko, interneto valdymą ir interneto saugą bei saugumą;
- b) mokslinių tyrimų tinklų sujungimą, be kita ko, regioniniu mastu;
- c) mokslinių tyrimų ir inovacijų skatinimą ir
- d) naujų technologijų standartizaciją ir sklaidą.

22 straipsnis

Vartotojų politika

Šalys skatina palaikyti dialogą ir keistis nuomonėmis dėl politikos ir įstatymų ir teisės aktų, kuriais siekiama užtikrinti aukštą vartotojų apsaugos lygį, ir stiprinti bendradarbiavimą pagrindinėse srityse, įskaitant produktų saugą, vartotojų apsaugos įstatymų ir teisės aktų vykdymo užtikrinimą ir vartotojų švietimą, įgalėjimą ir teisių gynimą.

23 straipsnis

Aplinka

1. Šalys intensyviau keičiasi nuomonėmis, informacija ir geriausia praktika dėl aplinkos politikos ir teisės aktų ir stiprina bendradarbiavimą šiose srityse:

- a) veiksmingas išteklių naudojimas;
- b) biologinė įvairovė;

- c) tvarus vartojimas ir gamyba;
 - d) aplinkos apsaugą remiančios technologijos, prekės ir paslaugos;
 - e) miškų išsaugojimas ir tvari miškotvarka, įskaitant, kai tinkama, kovą su neteisėta medienos ruošą, ir
 - f) kitos sritys, dėl kurių nusprendžiama per dialogus atitinkamais politikos klausimais.
2. Šalys deda pastangas stiprinti bendradarbiavimą vykdant atitinkamus tarptautinius susitarimus ir šalims taikomas priemones, taip pat tarptautiniuose forumuose.

24 straipsnis

Klimato kaita

1. Pripažindamos poreikį greitai, visapusiškai ir išsamiai sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, kad vidutinės pasaulio temperatūros padidėjimas būtų gerokai mažesnis nei 2 °C, palyginti su ikipramoninio laikotarpio lygiu, ir kad būtų toliau dedamos pastangos apriboti temperatūros kilimą iki 1,5 °C, palyginti su ikipramoninio laikotarpio lygiu, Šalys imsis vadovaujančio vaidmens kovoje su klimato kaita ir jos neigiamu poveikiu ir, be kita ko, imsis veiksmų vidaus ir tarptautiniu mastu, kad sumažintų išmetamųjų antropogeninės kilmės teršalų kiekį. Šalys bendradarbiauja, kai tinkama, pagal 1992 m. gegužės 9 d. Niujorke sudarytą Jungtinių Tautų bendrąją klimato kaitos konvenciją, kad pasiektų tos konvencijos tikslą įgyvendindamos 2015 m. gruodžio 12 d. Paryžiuje sudarytą Paryžiaus susitarimą ir stiprintų daugiašalį teisinį pagrindą. Jos taip pat siekia stiprinti bendradarbiavimą kituose susijusiuose tarptautiniuose forumuose.
2. Kad paskatintų darnų vystymąsi Šalys taip pat siekia bendradarbiauti intensyviau keisdamosi informacija ir geriausia praktika ir, kai tinkama, skatindamos koordinuoti abipusiškai svarbius klimato kaitos politikos aspektus, įskaitant:
- a) klimato kaitos švelninimą taikant įvairias priemones, kaip antai mažo anglies dioksido kiekio technologijos moksliniai tyrimai ir plėtra, rinka pagrįstos taisyklės ir trumpaamžių atmosferos teršalų kiekio mažinimas;
 - b) prisitaikymą prie klimato kaitos neigiamo poveikio ir
 - c) pagalbą trečiosioms šalims.

25 straipsnis

Miestų politika

Šalys intensyviau keičiasi patirtimi ir gerąja praktika miestų politikos srityje, visų pirma siekdamos išspręsti bendras šios srities problemas, įskaitant kylančias dėl demografinių pokyčių ir klimato kaitos. Šalys taip pat skatina, kai tinkama, savo vietos ar miestų valdžios institucijas keistis informacija ir gerąja praktika.

26 straipsnis

Energetika

Šalys deda pastangas stiprinti bendradarbiavimą ir, kai tinkama, glaudžiau koordinuoti veiksmus tarptautinėse organizacijose ir forumuose energetikos srityje, įskaitant tokius klausimus kaip energetinis saugumas, pasaulinė prekyba energija ir investicijos į ją, pasaulinių energijos rinkų veikimas, energijos vartojimo efektyvumas ir su energija susijusios technologijos.

27 straipsnis

Žemės ūkis

1. Šalys stiprina bendradarbiavimą žemės ūkio politikos, kaimo plėtros ir miškotvarkos politikos srityje, įskaitant tvarų žemės ūkį, aprūpinimo maistu saugumą, aplinkos apsaugos reikalavimų įtraukimą į žemės ūkio politiką, kaimo vietovių plėtros politikos, žemės ūkio maisto produktų skatinimo ir kokybės politikos srityje, įskaitant geografines nuorodas, ekologinę gamybą, tarptautinę žemės ūkio padėtį, tvarią miškotvarką ir tvaraus žemės ūkio, kaimo plėtros bei miškininkystės politikos sąsajas, taip pat aplinkos bei klimato kaitos politikos srityje.
2. Šalys stiprina bendradarbiavimą žemės ūkio ir miškotvarkos mokslinių tyrimų ir inovacijų klausimais.

28 straipsnis

Žuvininkystė

1. Šalys skatina palaikyti dialogą ir stiprina bendradarbiavimą žuvininkystės politikos srityje, laikydamosi atsargumo principo ir ekosistemų metodo, kad remiantis geriausia turima mokslinė informacija būtų skatinamas žuvininkystės išteklių ilgalaikis išsaugojimas, veiksmingas valdymas ir tvarus naudojimas.
2. Šalys intensyviau keičiasi nuomonėmis ir informacija ir skatina tarptautinį bendradarbiavimą, siekdamas užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai, nuo jos atgrasyti ir ją panaikinti.
3. Šalys stiprina bendradarbiavimą su atitinkamomis regioninėmis žuvininkystės valdymo organizacijomis.

29 straipsnis

Jūrų reikalai

Pagal tarptautinę teisę, išdėstyta 1982 m. gruodžio 10 d. Montego Bėje sudarytoje Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijoje (toliau – UNCLOS), Šalys skatina palaikyti dialogą, didina abipusį supratimą jūrų reikalų srityje ir bendradarbiauja skatinamos:

- a) laikytis teisės viršenybės principo šioje srityje, įskaitant laivybos ir skridimo laisves ir kitas atviros jūros laisves, išdėstytas UNCLOS 87 straipsnyje, ir
- b) pagal taikomą tarptautinę teisę užtikrinti ekosistemų ir jūrų bei vandenynų negyvųjų išteklių ilgalaikį išsaugojimą, tvarų valdymą ir geresnį jų išmanymą.

30 straipsnis

Užimtumas ir socialiniai reikalai

1. Šalys stiprina bendradarbiavimą užimtumo, socialinių reikalų ir deramo darbo srityse, kaip antai dėl užimtumo politikos ir socialinės apsaugos sistemų, atsižvelgdamos į globalizacijos ir demografinių pokyčių socialinį aspektą ir keisdamosi nuomonėmis ir patirtimi, taip pat, kai tinkama, bendradarbiaudamos bendros svarbos klausimais.
2. Šalys stengiasi laikytis tarptautiniu mastu pripažintų darbo ir socialinių standartų, juos propaguoti ir taikyti, taip pat skatinti deramą darbą, remdamosi savo atitinkamais įsipareigojimais laikytis susijusių tarptautinių teisės aktų, kaip antai 1998 m. birželio 18 d. priimtą Tarptautinės darbo organizacijos deklaraciją dėl pagrindinių darbo principų ir teisių ir 2008 m. birželio 10 d. Tarptautinės darbo organizacijos priimtą Deklaraciją dėl socialinio teisingumo sąžiningos globalizacijos tikslais.

31 straipsnis

Sveikata

Šalys intensyviau keičiasi nuomonėmis, informacija ir patirtimi sveikatos srityje, siekdamas veiksmingai spręsti tarpvalstybines sveikatos problemas, visų pirma bendradarbiaudamos užkrečiamųjų ir neužkrečiamųjų ligų prevencijos ir kontrolės srityse, be kita ko, kai tinkama, propaguodamos tarptautinius sveikatos susitarimus.

32 straipsnis

Teisminis bendradarbiavimas

1. Šalys stiprina teisminį bendradarbiavimą civilinėse ir komercinėse bylose, visų pirma dėl skatinimo laikytis teismo bendradarbiavimo civilinėse bylose konvencijų ir jų veiksmingumo.
2. Šalys stiprina teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose remdamosi 2009 m. lapkričio 30 d. Briuselyje ir 2009 m. gruodžio 15 d. Tokijuje pasirašytu Europos Sąjungos ir Japonijos susitarimu dėl savitarpio teisinės pagalbos baudžiamosiose bylose (su atitinkamais galimais pakeitimais).

33 straipsnis

Kova su korupcija ir organizuotu nusikalstamumu

Šalys stiprina bendradarbiavimą siekdamas užkirsti kelią korupcijai ir tarptautiniam organizuotam nusikalstamumui, įskaitant neteisėtą prekybą šaunamaisiais ginklais, taip pat ekonominiams ir finansiniams nusikaltimams, ir kovoti su jais, kai tinkama, propaguodamos atitinkamus tarptautinius susitarimus.

34 straipsnis

Kova su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu

Šalys stiprina bendradarbiavimą, įskaitant per informacijos mainus, siekdamas užkirsti kelią tam, kad jų atitinkamos finansų sistemos nebūtų naudojamos pajamoms iš nusikaltimų plauti ir terorizmui finansuoti, atsižvelgiant į atitinkamose tarptautinėse institucijose, kaip antai Finansinių veiksmų darbo grupėje, visuotinai pripažintus standartus.

35 straipsnis

Kova su neteisėtais narkotikais

Šalys stiprina bendradarbiavimą siekdamas užkirsti kelią neteisėtiems narkotikams ir su jais kovodamos, kad būtų:

- a) mažinama neteisėtų narkotikų pasiūla, neteisėta prekyba jais ir paklausa;
- b) užkertamas kelias pirmtakų naudojimui neteisėtai narkotinių ir psichotropinių medžiagų gamybai;
- c) saugoma visuomenės sveikata ir gerovė ir
- d) be kita ko, keičiantis informacija ir geriausia patirtimi, ardomi tarptautiniai nusikaltėlių tinklai, susiję su neteisėta prekyba narkotikais, visų pirma siekiant užkirsti kelią tokių tinklų skverbimuisi į teisėtą komercinę ir finansinę veiklą.

36 straipsnis

Bendradarbiavimas kibernetiniais klausimais

1. Šalys intensyviau keičiasi nuomonėmis ir informacija apie jų atitinkamą politiką ir veiklą kibernetinėje srityje ir skatina keistis tokiomis nuomonėmis ir informacija tarptautiniuose ir regioniniuose forumuose.
2. Šalys stiprina bendradarbiavimą siekdamas kuo daugiau propaguoti ir saugoti žmogaus teises ir laisvą informacijos srautą kibernetinėje erdvėje. Šiuo tikslu ir remdamosi sutarimu, kad tarptautinė teisė taikoma kibernetinėje erdvėje, jos, kai tinkama, bendradarbiauja nustatydamos ir rengdamos tarptautines normas ir skatindamos stiprinti pasitikėjimą kibernetinėje erdvėje.
3. Šalys, kai tinkama, bendradarbiauja siekdamos didinti trečiųjų šalių gebėjimus stiprinti jų kibernetinį saugumą ir kovoti su kibernetiniais nusikaltimais.
4. Šalys stiprina bendradarbiavimą siekdamas užkirsti kelią kibernetiniams nusikaltimams, įskaitant neteisėto turinio platinimą internetu, ir su jais kovoti.

37 straipsnis

Keleivio duomenų įrašai

Šalys deda pastangas naudoti esamas priemones, kaip antai keleivio duomenų įrašus, tiek, kiek leidžiama jų atitinkamais įstatymais ir kitais teisės aktais, kad būtų užkirstas kelias teroro aktams ir sunkiems nusikaltimams ir su jais kovojama ir kartu užtikrinama teisė į privatumą gyvenimą ir asmens duomenų apsauga.

38 straipsnis

Migracija

1. Šalys skatina palaikyti dialogą dėl migracijos srities politikos, kaip antai dėl teisėtos migracijos, neteisėtos imigracijos, prekybos žmonėmis, prieglobsčio ir sienų valdymo, įskaitant vizų ir kelionės dokumentų saugumą, atsižvelgiant į migracijos socialines ir ekonomines realijas.
2. Šalys stiprina bendradarbiavimą, kad užkirstų kelią neteisėtai imigracijai ir ją kontroliuotų, be kita ko, užtikrindamos savo piliečių readmisiją nepagrįstai nedelsiant ir jiems suteikdamos tinkamus kelionės dokumentus.

39 straipsnis

Asmens duomenų apsauga

Šalys stiprina bendradarbiavimą siekdamas užtikrinti aukšto lygio asmens duomenų apsaugą.

40 straipsnis

Švietimas, jaunimas ir sportas

1. Šalys intensyviau keičiasi nuomonėmis ir informacija apie savo švietimo, jaunimo ir sporto sričių politiką.
2. Šalys, kai tinkama, skatina imtis bendradarbiavimo veiksmų švietimo, jaunimo ir sporto srityse, pavyzdžiui, vykdyti bendras programas, asmenų mainus, taip pat keistis informacija ir patirtimi.

41 straipsnis

Kultūra

1. Šalys deda pastangas stiprinti kultūrinę veiklą vykdančių asmenų ir meno kūrinių mainus ir, kai tinkama, imtis bendrų iniciatyvų įvairiose kultūros srityse, be kita ko, audiovizualinių darbų, pvz., filmų, srityje.
2. Šalys skatina savo atitinkamų pilietinės visuomenės ir kultūros sektorių institucijų atstovus palaikyti dialogą ir bendradarbiauti, kad būtų didinamas tarpusavio informuotumas ir supratimas.
3. Šalys deda pastangas bendradarbiauti susijusiose tarptautinėse organizacijose, visų pirma Jungtinių Tautų švietimo, mokslo ir kultūros organizacijoje, abipusiškai svarbiais klausimais, kad galėtų siekti bendrų tikslų ir skatinti kultūrų įvairovę ir kultūros paveldo apsaugą.

42 straipsnis

Jungtinis komitetas

1. Įsteigiamas Jungtinis komitetas, kurį sudaro Šalių atstovai. Jungtiniam komitetui bendrai pirmininkauja abiejų Šalių atstovai.
2. Jungtinis komitetas:
 - a) koordinuoja šiuo Susitarimu pagrįstą bendrą partnerystę;
 - b) kai tinkama, prašo, kad komitetui ar pagal kitus Šalių susitarimus įsteigtos kitos institucijos pateiktų informacijos, ir keičiasi nuomonėmis bendros svarbos klausimais;
 - c) sprendžia dėl kitų, šiame Susitarime neišvardytų bendradarbiavimo sričių, jei jos yra suderinamos su šio Susitarimo tikslais;

- d) užtikrina tinkamą šio Susitarimo veikimą ir veiksmingą įgyvendinimą;
 - e) siekia išspręsti visus ginčus, kylančius dėl šio Susitarimo aiškinimo, taikymo arba įgyvendinimo;
 - f) yra forumas, kuriame paaiškinami visi su šiuo Susitarimu susiję politikos, programų ar kompetencijų atitinkami pakeitimai, ir
 - g) teikia rekomendacijas, priima sprendimus ir, kai tinkama, supaprastina tam tikrus bendradarbiavimo pagal šį Susitarimą aspektus.
3. Jungtinis komitetas sprendimus priima bendru sutarimu.
4. Jungtinis komitetas paprastai renkasi kartą per metus pakaitomis Tokijuje ir Briuselyje. Be to, jis renkasi bet kurios Šalies prašymu.
5. Jungtinis komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

43 straipsnis

Ginčų sprendimas

1. Šalys imasi visų reikiamų bendrųjų ar konkrečių veiksmų, kad įvykdytų savo prievolės pagal šį Susitarimą, remdamosi abipusio pasitikėjimo bei lygios partnerystės principais ir vadovaudamosi tarptautine teise.
2. Kilus bet kokiam ginčui dėl šio Susitarimo aiškinimo, taikymo ar įgyvendinimo, Šalys deda daugiau pastangų konsultuotis ir bendradarbiauti tarpusavyje, kad kilęs ginčas būtų išspręstas laiku ir taikiai.
3. Jei ginčo negalima išspręsti pagal 2 dalį, bet kuri Šalis gali prašyti ginčą perduoti Jungtiniam komitetui, kuriame jis būtų toliau aptariamas ir nagrinėjamas.
4. Šalių nuomone, ypač sunkus ir svarbus 2 straipsnio 1 dalyje ir 5 straipsnio 1 dalyje aprašytų prievolių, kurios atitinkamai yra bendradarbiavimo pagal šį Susitarimą esminis elementas, pažeidimas, kuris dėl išskirtinio sunkumo ir pobūdžio kelia grėsmę taikai bei saugumui ir daro tarptautinį poveikį, gali būti nagrinėjamas kaip ypatingos skubos atvejis.
5. Jeigu mažai tikėtina ir nenumatyta atveju bet kurios iš Šalių teritorijoje nustatomas 4 dalyje nurodytas ypatingos skubos atvejis, Jungtinis komitetas per 15 dienų nuo kitos Šalies prašymo surengia skubias konsultacijas.

Jei Jungtinis komitetas negali priimti abipusiškai priimtino sprendimo, tuo klausimu skubiai surengiamas ministerijų atstovų lygmens posėdis.

6. Jei dėl ypatingos skubos atvejo ministerijų atstovų lygmeniu nepriimamas abipusiškai priimtinas sprendimas, 5 dalyje nurodytą prašymą pateikusi Šalis gali nuspręsti pagal tarptautinę teisę sustabdyti šio Susitarimo nuostatų taikymą. Be to, Šalys pažymi, kad 5 dalyje nurodytą prašymą pateikusi Šalis pagal tarptautinę teisę gali imtis kitų tinkamų priemonių ne pagal šį Susitarimą. Ta Šalis nedelsdama raštu praneša kitai Šaliai apie savo sprendimą ir jį taiko trumpiausią laikotarpį, kuris yra būtinas klausimui išspręsti Šalims priimtiniu būdu.
7. Šalys nuolat stebi ypatingos skubos atvejo, dėl kurio buvo priimtas sprendimas sustabdyti šio Susitarimo nuostatų taikymą, raidą. Sprendimą dėl šio Susitarimo nuostatų taikymo laikino sustabdymo priėmusi Šalis šį sprendimą atšaukia iš karto, kai tam atsiranda pagrindas, ir bet kuriuo atveju iš karto, kai ypatingos skubos atvejis nustoja egzistuoti.
8. Šis Susitarimas nedaro poveikio ir neturi įtakos kitų Šalių sudarytų tarpusavio susitarimų aiškinimui arba taikymui. Tiksliau šio Susitarimo ginčų sprendimo nuostatos niekaip nepakeičia kitų Šalių sudarytų tarpusavio susitarimų ginčų sprendimo nuostatų ir nedaro joms jokio poveikio.

44 straipsnis

Kitos nuostatos

Bendradarbiavimas ir veiksmai pagal šį Susitarimą įgyvendinami remiantis atitinkamais Šalių įstatymais ir kitais teisės aktais.

45 straipsnis

Šalių apibrėžtis

Šiame Susitarime Šalys – Sąjunga arba jos valstybės narės arba Sąjunga bei jos valstybės narės, atsižvelgiant į atitinkamas jų kompetencijos sritis, ir Japonija.

46 straipsnis

Informacijos atskleidimas

Nė viena šio Susitarimo nuostata nelaikoma reikalavimu, kad bet kuri iš Šalių teiktų informaciją, kurios atskleidimą ji laiko prieštaraujančiu jos esminiems saugumo interesams.

47 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas iki įsigaliojimo

1. Šį Susitarimą Japonija ratifikuoja, o Sąjungos Šalis patvirtina arba ratifikuoja pagal savo atitinkamas taikomas teises procedūras. Japonijos ratifikavimo dokumentu ir Sąjungos Šalies dokumentu, kuriuo patvirtinama, kad patvirtinimas arba ratifikavimas yra baigtas, pasikeičiama Tokijuje. Šis Susitarimas įsigalioja pirmą antro mėnesio po to, kai pasikeičiama dokumentais, dieną.
2. Neatsižvelgdamos į 1 dalį, Sąjunga ir Japonija šio Susitarimo 1, 2, 3 ir 4 straipsnių, 5 straipsnio 1 dalies, 11, 12, 13, 14, 15 (išskyrus 2 dalies b punktą), 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 ir 37 straipsnių, 38 straipsnio 1 dalies, 39, 40, 41, 42 (išskyrus 2 dalies c punktą), 43, 44, 45, 46 ir 47 straipsnių, 48 straipsnio 3 dalies, 49, 50 ir 51 straipsnių nuostatas taiko iki Susitarimo įsigaliojimo. Jos pradedamos taikyti pirmą antro mėnesio po to, kai Japonija praneša Sąjungai, kad Japonija baigė ratifikavimą, arba po to, kai Sąjunga praneša Japonijai, kad baigė šiam tikslui būtinas taikomas teises procedūras, dieną, iš šių datų pasirenkama vėlesnė. Pranešama diplomatinėmis notomis.
3. Šio Susitarimo nuostatos, kurios pagal 2 dalį turi būti taikomos iki šio Susitarimo įsigaliojimo, turi tokią pačią teisinę galią, kokią turėtų, jei abiem Šalims šis Susitarimas galiojotų.

48 straipsnis

Nutraukimas

1. Šis Susitarimas galioja tol, kol nėra nutraukiamas pagal 2 dalį.
2. Bet kuri Šalis gali pateikti kitai Šaliai pranešimą raštu apie ketinimą nutraukti šį Susitarimą. Susitarimo nutraukimas įsigalioja praėjus šešiems mėnesiams nuo dienos, kurią kita Šalis gauna tą pranešimą.
3. Bet kuri Šalis gali raštu pranešti kitai Šaliai apie savo ketinimą nutraukti Susitarimo taikymą iki įsigaliojimo, numatyto 47 straipsnio 2 dalyje. Susitarimo nutraukimas įsigalioja praėjus šešiems mėnesiams nuo dienos, kurią kita Šalis gauna tą pranešimą.

49 straipsnis

Būsima Sąjungos plėtra

1. Sąjunga praneša Japonijai apie trečiųjų šalių prašymus siekti narystės Sąjungoje.

2. Šalys aptaria, be kita ko, Jungtiniame komitete, visą poveikį, kurį trečiosios šalies narystė Sąjungoje gali daryti šiam Susitarimui.
3. Sąjunga praneša Japonijai apie sutarties dėl trečiosios šalies narystės Sąjungoje pasirašymą ir įsigaliojimą.

50 straipsnis

Teritorinis taikymas

Šis susitarimas taikomas teritorijoms, kurioms taikoma Europos Sąjungos sutartis ir Sutartis dėl Europos Sąjungos veikimo, pagal tose Sutartyse nustatytas sąlygas, ir Japonijos teritorijai.

51 straipsnis

Autentiški tekstai

Šis Susitarimas parengtas dviem egzemplioriais anglų, bulgarų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, kroatų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, nyderlandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovakių, slovėnų, suomių, švedų, vengrų, vokiečių ir japonų kalbomis, ir visi šie tekstai yra autentiški. Jeigu skiriasi šio Susitarimo tekstai, Šalys klausimą perduoda svarstyti Jungtiniam komitetui.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Susitarimą.

Съставено в Токио на седемнадесети юли две хиляди и осемнадесета година.

Hecho en Tokio, el diecisieste de julio de dos mil dieciocho.

V Tokiu dne sedmnáctého července dva tisíce osmnáct.

Udfærdiget i Tokyo den syttende juli to tusind og atten.

Geschehen zu Tokyo am siebzehnten Juli zweitausendachtzehn.

Kahe tuhande kaheksateistkümnenda aasta juuliku seitsmeteistkümnendal päeval Tōkyōs.

Έγινε στο Τόκιο, στις δεκαεπτά Ιουλίου δύο χιλιάδες δεκαοκτώ.

Done at Tokyo on the seventeenth day of July in the year two thousand and eighteen.

Fait à Tokyo, le dix-sept juillet deux mille dix-huit.

Sastavljeno u Tokiju sedamnaestog srpnja godine dvije tisuće osamnaeste.

Fatto a Tokyo, addì diciassette luglio duemiladiciotto.

Tokijā, divtūkstoš astoņpadsmitā gada septiņpadsmitajā jūlijā.

Priimta du tūkstančiai aštuonioliktų metų liepos septynioliktą dieną Tokijuje.

Kelt Tokióban, a kétezer-tizenhatalcadik év július havának tizenhetedik napján.

Magħmul f'Tokyo fis-sbatax-il jum ta' Lulju fis-sena elfejn u tmintax.

Gedaan te Tokio, zeventien juli tweeduizend achttien.

Sporządzono w Tokio dnia siedemnastego lipca roku dwa tysiące osiemnastego.

Feito em Tóquio aos dezassete dias do mês de julho de dois mil e dezoito.

Întocmit la Tokyo la şaptesprezece iulie două mii optsprezece.

V Tokiu sedemnásteho júla dvetisícosemnást.

V Tokiu, sedemnajstega julija leta dva tisoč osemnajst.

Tehty Tokiossa seitsemäntentoista päivänä heinäkuuta vuonna kaksituhattahdeksantoista.

Som skedde i Tokyo den sjuttonde juli år tjugohundraarton.

二〇一八年七月十七日東京にて締結

Voor het Koninkrijk België
Pour le Royaume de Belgique
Für das Königreich Belgien

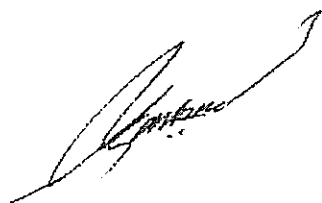

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

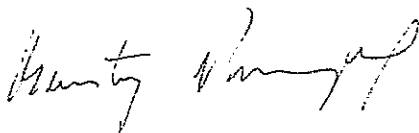
Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

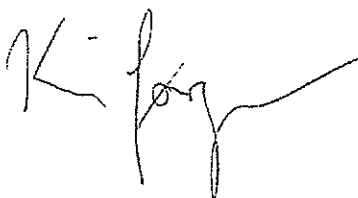
За Република България

Za Českou republiku

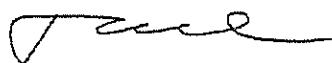
For Kongeriget Danmark

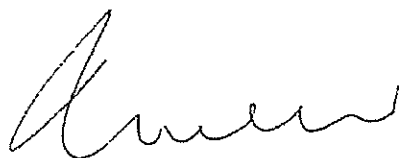
Für die Bundesrepublik Deutschland

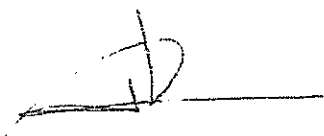
Eesti Vabariigi nimel

Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

 A.A.

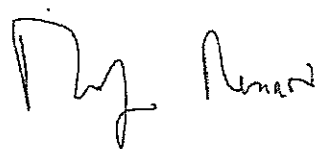
Pour la République française

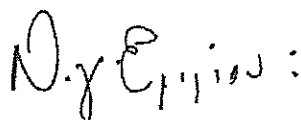
Za Republiku Hrvatsku

Per la Repubblica italiana

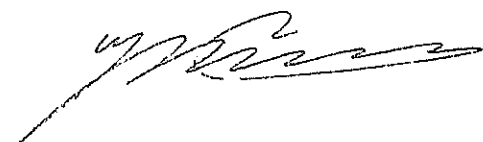
Για την Κυπριακή Δημοκρατία

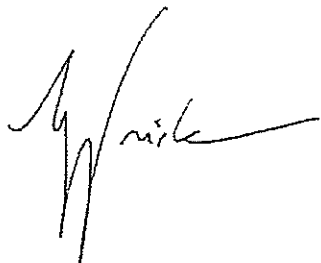
Latvijas Republikas vārdā –

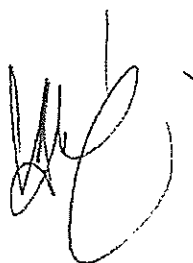
Lietuvos Respublikos vardu

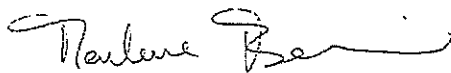
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

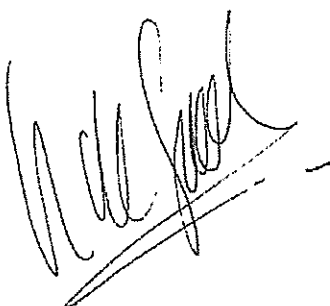
Magyarország részéről

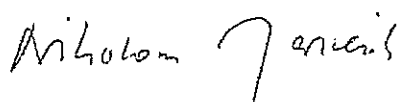
Għar-Repubblika ta' Malta

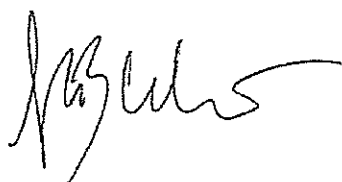
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Pela República Portuguesa

Nuno Brito

Pentru România

Lodovecu

Za Republiko Slovenijo

Janez Jansa

Za Slovenskú republiku

Peter Jan

Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

Ulla Lehto

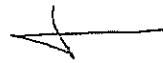
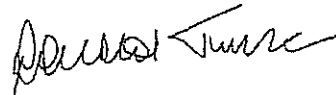
För Konungariket Sverige

Van David

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

David

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europejską uniję
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

日本国
のために

